



Turistička agencija "Zlateks" na Zlatiboru, u toku produžene letnje sezone, svakodnevno organizuje atraktivne izlete do mesta u okolini koja se ne smeju zaobići. Prva na toj listi je Mokra Gora. To su potvrdili i gosti sa izleta realizovanog 22. jula, kojima ni (pre)visoke temperature nisu umanjile doživljaj. Gospođa Natalija van Mec iz Kalifornije, rođena u Srbiji emotivno je izjavila: - Mnogo mi se sviđa Srbija posle 30 godina od kada nisam dolazila.

Oduševljena sam putovanjima po Srbiji i onim što se može videti. Juče sam sa istom agencijom posetila Višegrad i sve mi je interesantno i drugačije. Gospođa Vukica Sever je na Zlatibor došla iz najlepšeg sela u Sremu, Kupinova, opština Pećinci. - Jako mi se sviđa Zlatibor koji je iz godine u godinu sve lepsi i lepsi zahvaljujući i ovakvim izletima. Na današnjem izvojila bih Drvengrad i bilo bi lepo kada bi imali više Kusturica pa da nam ovako lepo urede zemlju - rekla je ona. Na nju je poseban utisak ostavilo druženje na internacionalnim nivou, jer su se na ovom izletu družili Amerikanci, Rusi, Mađari i dr., i svi zajedno uživali. Bračni par Elena i Jurgen iz Bona (Nemačka), poreklom Rusi, posle odmora na Zlatiboru odlaze za Crnu Goru, ali žele da što više impresija ponesu iz Srbije. Oni su posebno izvojili program izleta u Mokru Goru, koji je po njihovom mišljenju odlično osmišljen, oduševljeni su prirodom i Drvengradom, a najviše dobrim ljudima. Na putu prema Mokroj Gori, po programu TA "Zlateks", vođeni iskusnim vodičem Žikom Ristićevićem, bila je umetnička radionica Miladina Lekića u Branešcima, koji drvo, hrast i bukvu, pretvara u sve što se zamisliti može, dok skulpture oblikuje u orahovini. Laici se dive njegovom delu, poznavaoци mu odaju priznanje. Putevima do Mokre Gore, koja se nekada zvala Markovo polje, nekada su se kretali trgovački karavani od Jadranskog mora do Carigrada. Legenda kaže da je ime dobila tako što su neki putnici namernici za mrkle i kišne noći, bezuspešno pokušavali da zapale vatru i da su često govorili: "Ja, mokre li gore". Mokra Gora leži u zagrljaju tri planine: dve muške (Zlatibora i Šargana) i jedne ženske (Tare). Okružena je sa tri reke: dve muške (Belim i Crnim Rzavom) i jednom ženskom (Kamešinom). Sve tri reke odlikuje kratak tok (Beli Rzav 3 km, Crni Rzav 20, a Kamešina 4,5km), mala vodnosti i velika lepota. Mokra Gora je jedino mesto užičke opštine čiji broj stanovnika iz godine u godinu raste. A kako i ne bi, kada su dve najveće atrakcije Srbije upravo smeštene na njenoj teritoriji: Šarganska osmica i Mećavnik. Zlateksov autobus dovozi goste na parking ispred početne stanice - Šarganske osmice, danas najprofitabilnije pruge u Srbiji, kojom se u toku prošle 2014. godine vozilo oko 100.000 putnika. Ukrcavanje u vagone popularnog Ćire (pruge uzanog koloseka širine 76cm) i dvo i po časovni put dug 15,5km koji vodi kroz dvadesetak tunela, divljih predela, nemoguće je opisati. Izgradnjom Šarganske osmice, koja je trajala od 1921-1925. godine, gde je trebalo premostiti visinsku razliku od 300 metara između Mokre Gore

(koja leži na 500 mnv) i Šargan Vitas (na 800 mnv), uspostavljena je veza između Beograda, Sarajeva i Dubrovnika. Ova pruga je ukinuta kao uska, spora i nerentabilna 28. februara 1974. godine, da bi posle četvrt veka doživela veliku popularnost, ali sada u turističke svrhe. Turistička vožnja podrazumeva relaciju Mokra Gora - Šargan Vitas, i u povratku zadržavanje, odmaranje, i panoramsko razledanje okoline sa stanica Jatare i Golubići (mestu gde se odvija radnja Kusturičinog filma "Život je čudo") i vidikovaca Krst osmice i Ludi kamen. Ovaj drugi je postao modernom legendom u letu 2003. godine kada je jedan vitez zaprosio svoju princezu, upravo na ovom mestu i to je bila prva veridba na Šarganskoj osmici. Obilazak je nastavljen do crkve brvnare podignute 1946. godine posvećene Sv. proroku Iliju, a potom i do izvora lekovite "Bele vode" (pH vrednosti 11,5), poznate pre svega po lečenju očnih oboljenja. U neposrednoj blizini izvora, na obali Kameštine nalazi se muzeološka postavka tzv. Dečjeg koloseka rastojanja šina 60 cm, koja zbog nekih tehničkih nedostataka još nije puštena u promet, Park punoletstva i crkva, za čiju gradnju su korišćeni "ekseri od voza, a krst napravljen od pragova". Poslednja stanica bio je "čardak ni na nebū ni na zemlji", projekcija nekih, samo njemu, Emiru Kusturici, znanih bajki - Mećavnik, nazvan po velikih mećavama koje nanose smetove visoke preko metra, i Drvengrad, jer je 90% objekata napravljeno od drveta. Tu su, na vrh brda iznikli: filmska sala Stenli Kubrik, crkva Sv. Sava, restorani, hoteli, poslastičarnice, knjižara, teatar, klub književnika, trgovci i ulice... Tu je prenešeno 30-tak tipičnih kuća ovog kraja, uglavnom iz XIX veku, čiji je autentični eksterijer sačuvan, dok je enterijer modernizovan. Dva teniska terena, bazen, privatna rezidencija Emira Kusturice, biblioteka, odnosno njegov radni kabinet i neverovatan pogled na prelepnu prirodu najlepše zemlje na svetu, to je ono što svako može da vidi i doživi u Drvengradu.



**Zlateksov izlet u prošlost - Mokra Gora**  
četvrtak, 23 jul 2015 12:12

---



**Zlateksov izlet u prošlost - Mokra Gora**  
četvrtak, 23 jul 2015 12:12

---

